

עין מושפט
גד מצוה

י א מיי פֿיג מַהֲלַט לַיִת לִכְלֹה הַ סַּמָּנ שְׂטוֹן כִּי טוֹשִׁיעַ לַיִת פֿיג י א סַּמָּנ כִּי יֵר בַּ מַּיִשׁ שֶׁסְּהֵלֵךְ זַר וַיַּחֲסֶה סַּמָּנִים וְכִכְרִי טוֹשִׁיעַ שֶׁסְּטַקִּי פֿיג בּוֹר מַיִשׁ שֶׁסְּהֵלֵךְ טוֹשִׁיעַ שֶׁסְּטַקִּי פֿיג בּוֹר מַיִשׁ שֶׁסְּהֵלֵךְ טוֹשִׁיעַ שֶׁסְּטַקִּי פֿיג

מוסף רש"י

גדיל שנים. אי אספר לעשות גדיל כפותח משני חוטין גדיילין ארבעה. חוטין דמשיעט גדילין שנים ומכין (ממכרין טון) ומטען על צילת הכנף פתיל, אמרה מורה עשה חטק ארבע חוטין גדיל אחד דהוי לה' מ' חוטין כפותחין כנף כנגד (יבמות ה'). ופותלחו מבור. שיהי מליין פתילין. עלה עשה טלו גדיל אלה קאת גדיל וקאת ספק (שם). השיראין. משל השבוי מטיקין ממני דהסריקין. עשוין מן ממני כדן הממפלג ומניו כמנין וקורין לן בתקונות דר"ש חייבין בביצית. ודלא מנחן דלמח לא נגדי למר ופשמים דוקא חייבין צליתים מדאורייתא. אי"ל מדרגתן (שם כז). כתוב הכנף מין כנף. דלחי דר' כנף חורה קראת טאל. דלחי כתיב על כנפי כנניהם והוא ים למכתב ומטען על צילית פתיל ממלת מין כנף. מין הטלית ידחי הטלית, דהכי משמעת צילית על כנף חתא. ואם על משי חתא, צילית על משי פוטר בה וכתובים צמר ופשתים. גדילים מנפשה לך דמשמע מני מן תעשה (שם כז). ובניין יבמות ד: הוראיל ונאמרו בגדים בתורה סתם. טען ממומלח טלית וטומאת מת דכתיב טעומלח טליתין או כנגד לו טור, ומתא וכל כנגד וכל מלי טור, וכן נשכחת ועל וכל נגד וכל טור אפר יהיה עליו שכתב ועל וני, וצילית על כנפי כנניהם ופרט לך הכתוב באחד מהן. טעומלח נגעים כולל מחנה, והכנף פטר, והכנף כי יהיה כנפ נגעית כולל כנגד למר וכו' פטר, קף כל נגעים המסומנים ילפי' כמה מניין דהוא טען אל דלחי אלה נגעים ופשמים (שם כז). מפקא מאריך. כלומר מלאה מן הסמכת דתנא מנח דפליג עליה דלמכתב ומרבי שאר נגעים לטומאת טלית (שם כז). ונצוה של עדים. קרי טעא על שם שאין חוץן אחסם אלה מוטרין (שם).

שיטה מקובצת

ל פ' ופותלחו מתוך. פ"ה בלשון שני תנה פתיל ענף למטה. ואף על עב דמריקין לקמן בציצית [אין ציצית] אלא פתיל מיהו לא ידעינן מיהו אם הפתיל למעלה או למטה לכן הוצרך לומר ופותלחו מתוך. שיהא הפתיל למטה ועוד י"ם ופותלחו מתוך לאחר שיתחברו הדי חוטין כנפן כופלי כמין פתיל ויהא ח' חוטין: ו א' אימא או צמר או פשתים. לא ידעינן ופליגין דרב חנמן לימא כי קאמר כי יהודה או צמר או פשתים ייחול שהאמורא אי"ל לא לפרש בדריי כי יהאב דלא חיוקן חובה. תריח: ו (הן עשו בנין: ו ו' נתן ונאמר כתנא דבי ר' יוחנן: ו) א"ר אבהו מטיק מאריך: ו בגד. שבת

דף כ"ו וביבמות דף ד' ו: ו לך הוה משמע: ו הו' שמנה חוטין הסיד: ו ה' התכלת דבעינן מין כנף דהא תכלת עמרא הוא ובחוריא כתב דחמטא דפורי ושל לבן נמי אם של צמר הם פוטר הסיד ומהי"ד של פשתן אותם חוטים של לבן אם הם של פשתן מהו שפטור לבגד דצמר עם התכלת ואיני: ו אין כיון ותכלת. שני חוטין ותכלת דעמרא ניהו: ו א' מאותן הינים הוא בית התולעת שטניו כמשי: ו ציצית מהן בטלית: ו א' י' ישמעאל דאמר אין חייבין בציצית: ו ו' ופרט לך הכתוב גבי נגעים: ו א' אידן תנא מרבה: ו טו' או כבוד: ו ה' והוא גדילים למנינא הוא דאמא. תימה מאי א' דחקו כי גדיל או פתיל לימא רב גדיל ופתיל בעינן וי"ל דאדאי דטעמיה דרבה בר בר חנה הוא משום דכתיב בפרשה אחת גדיל ולא כתיב פתיל ובפרשה אחרת כתיב פתיל ולא כתיב גדיל אלאמא אין זה מוכח וה' ואשמעינן בר דע"כ ילפינן דהו' מזה ומה שאמר בזה צריך בזה דהא קמן דרדשינן גדילים למנינא ובגמ' בפתי' בעינן למנינא אי"כ דלא כתיב ביה אלא ש"מ דליפין להו' מה שאמר בזה ובתוסי' אחרות

למ:

או גדיל או פתיל. למאי דפרישית לעיל דמפתיל שמעינן דבעי ד' חוטין תכלת קשיא דהכא דרשנין ליה לאו גדיל או פתיל וי"ל דהא נמי שמעת מינה כיון דבחד פרשה כתיב גדיל ובאידך כתיב פתיל ומיהו קשה דפתיל מליצית נפקא דדרשנין לקמן (דף מה). אין צילית אלא ענף ויש לומר דאליטריך צילית לאשמעינן דלאחר עשיינן צריך לפרוד כדאיתא לקמן ובספרי דריש ועשו להם צילית שומע אני יששה כולה גדילים ת"ל צילית הא כילד כמי שמהא גדיל יוצאת מן הכנף וצילית מן הגדיל והא דרייתא קשיא לרבה בר בר חנה וקשה נמי לרז דדריש ליה הכא מפתיל והתם דריש ליה מליצית:

וההוא גדיים למנינא. תימה מאי דוחקיה דרז למימר גדילים למנינא וינא דקרא כז לומר ונפרש דטעם דרבה בר בר חנה משום דדריש גדילים כמו מיעוט מיעוט משום דכתיב גלשון ריגס ואע"ג דליכא ו גדיל כלל וכי תימא אס כן פתיל דכחז רחמנא למח לי דליתא דלחי לא פתיל הוה פסקלין פתיל וגדיל כהדי הדדי קמשמע לן פתיל ורז סבר למנינא ולא למעט ו גדילים ותימה רבה בר בר חנה למינא מנח ליה: **ופותליו** מתוכו. פירש בקונט' שחוט של כרך מן המניין וצלשון אחר פ"י שיהא הפתיל היינו הענף משאולא למטה ויואל מן הגדיל ותימה דהא נפקא לן מליצית לקמן (דף מה). ובמנתינן פירשתי בע"ה שפסלו טעין פתילה והיינו עייף להו מיעף דלקמן (שם):

לבן נמי פהר. פירש בקונטרס אע"כ דלא מינח דכנף הוא ולא יתכן לפי מה שפירשתי לעיל דכולהו בר ממכלת אקירו מין לבן אלא הכי פירושא אע"כ דלכלא ניהו: **ופליגא** דרב נחמן. הוה מני ולימיר דמדרבנן הוא אלא משום שהאמוראים ים להם לנאר דכניהם ויתר אי נמי לא מסמכר ליה כמו שנבאר בסמוך: **ורב** נחמן דאמר **כתנא** דבי רבי **ישמעאל**. תימה הא ספיר שני מדרבנן ויש לומר דלא מסמכר ליה למימר הכי אלא מכה הכי נמי מסמכרין וכו דחי ליה צריך למנאח תנא אי נמי לא מסמכר ליה לפלוגי דאירשא פתילה אי לא משכח ליה ו) מנח ונראה דמכולהו תנאי מוכח דלית ליה הכנף מין כנף ולא מיייתי דתנא דבי רבי ישמעאל אלא לומר דנגדיהם

זמר דבעינן ופלישוט זה על כרחין תנא דבי רבי ישמעאל לית ליה דרשא: **אמר** אביי **הא** תנא דבי רבי **ישמעאל**. תימה הא ספיר שני מדרבנן ויש לומר דלא מסמכר ליה למימר הכי אלא מכה הכי נמי מסמכרין וכו דחי ליה צריך למנאח תנא אי נמי לא מסמכר ליה לפלוגי דאירשא פתילה אי לא משכח ליה ו) מנח ונראה דמכולהו תנאי מוכח דלית ליה הכנף מין כנף ולא מיייתי דתנא דבי רבי ישמעאל אלא לומר דנגדיהם

דף כ"ו וביבמות דף ד' ו: ו לך הוה משמע: ו הו' שמנה חוטין הסיד: ו ה' התכלת דבעינן מין כנף דהא תכלת עמרא הוא ובחוריא כתב דחמטא דפורי ושל לבן נמי אם של צמר הם פוטר הסיד ומהי"ד של פשתן אותם חוטים של לבן אם הם של פשתן מהו שפטור לבגד דצמר עם התכלת ואיני: ו אין כיון ותכלת. שני חוטין ותכלת דעמרא ניהו: ו א' מאותן הינים הוא בית התולעת שטניו כמשי: ו ציצית מהן בטלית: ו א' י' ישמעאל דאמר אין חייבין בציצית: ו ו' ופרט לך הכתוב גבי נגעים: ו א' אידן תנא מרבה: ו טו' או כבוד: ו ה' והוא גדילים למנינא הוא דאמא. תימה מאי א' דחקו כי גדיל או פתיל לימא רב גדיל ופתיל בעינן וי"ל דאדאי דטעמיה דרבה בר בר חנה הוא משום דכתיב בפרשה אחת גדיל ולא כתיב פתיל ובפרשה אחרת כתיב פתיל ולא כתיב גדיל אלאמא אין זה מוכח וה' ואשמעינן בר דע"כ ילפינן דהו' מזה ומה שאמר בזה צריך בזה דהא קמן דרדשינן גדילים למנינא ובגמ' בפתי' בעינן למנינא אי"כ דלא כתיב ביה אלא ש"מ דליפין להו' מה שאמר בזה ובתוסי' אחרות

(א) אולי צ"ל מדר דחקיה דרז למימר דגדילים למנינא ולא מליצית דלא גדיל או פתיל למח וכו'.

התכלת פרק רביעי מנחות

וגדילא מיגדל. כל הצילית היתה גדיל ולא שיר בה ענף כלל: **ולא יא ספלהא**. משום דלחין בה ענף: **גדיל שנים**. כלומר אי הוה כתיב גדיל תעשה לך ו' משמע ד' חוטין דלחין גדיל פחות משנים השמא דכתיב גדילים משמע ארבעה: **עשה גדיל**. מדר חוטין ששים ד' חוטין כחור הטלית ולכשיכלםס ויעשה מהן

ו גדילא מיגדיל אמר רב יאי גלימא ולא יאי תכלתא רבה בר בר חנה אמר יאי גלימא ויאי תכלתא במאי קא מיפלגי רבה בר בר חנה סבר כתיב גדיל וכתביב פתיל או גדיל או פתיל ורב סבר לעולם פתיל בעינן וההיא גדילים למנינא הוא דאתא גדיל שנים גדילים ארבעה עשה גדיל ופותליוהו מתוכו אמר שמואל משמיה דר' חזני צמר פוטרינ בשל פשתן איבעיא להו של פשתן מהו שיפטרו בשל צמר צמר בשל פשתים הוא דפטור דכיון דתכלת פטורה לבן נמי פטר אבל פשתים בצמר לא או דלמא כיון דכתיב ללא תלבש שעמנו צמר ופשתים יחדו גדילים תעשה לך לא שנא צמר בפשתים ולא שנא פשתים בצמר ת"ש דאמר רבבה אמר רב יהודה חוטין צמר פוטרינ בשל פשתן ושל פשתן פוטרינ בשל צמר חזני צמר ופשתים פוטרינ בכל מקום ואפילו בשיראין ופליגא דרב נחמן דאמר רב נחמן השיראין פטורין מן הציצית אייתיביה רבא לרב נחמן השיראין יזהכלך והסריקין כולן חייבין בציצית מדרבנן אי הכי אימא סיפא וכולן צמר ופשתים פוטרינ בהן אי אמרת בשלמא דאורייתא היינו דמישתרו בהו כלאים אלא אי אמרת דרבנן היכי מישתרי בהו כלאים ו אמר או צמר או פשתים הכי נמי מסתברא דקתני סיפא הן ו במינן פוטרינ שלא במינן אין פוטרינ אי אמרת בשלמא דרבנן היינו דמיפטרו במינן אלא אי אמרת דאורייתא צמר ופשתים הוא דפטור אי משום הא לא אוריא כדרבא דרבא רמי כתיב הכנף מין כנף וכתביב צמר ופשתים הא כיצד י צמר ופשתים פוטרינ בין במינן בין שלא במינן שאר מינין במינן פוטרינ שלא במינן אין פוטרינ ורב נחמן ו כרתנא דבי רבי ישמעאל דרתנא דבי רבי ישמעאל הואיל ונאמרו בגדים בתורה סתם ופרט לך הכתוב באחד מהן צמר ופשתים אף כל צמר ופשתים אמר אביי והאי תנא דבי רבי ישמעאל ו מספקא מאידך תנא דבי רבי

ישמעאל רתנא דבי ר' ישמעאל ו בגד אין לי אלא בגד צמר מונין לרבות צמר גמלים וצמר ארנבים ונצוה של עוים והכלך והסריקין והשיראין מונין ת"ל או בגד: **תנו** וכליון וכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה השתא שאין לנו תכלת לא ניתנה ללחות כלל ואסור לתלות ציצית צמר בגבג פשתים בשתים בגבג צמר כ"ל לקמן דאמר דרבי אדאמי אע"ה כי ותנא אפשר לקיים שניהם דכך לי צמר כפשתים כיון דאין לנו תכלת ואע"כ ולדירוחו נמי חוטי פשתים פוטר בגבג צמר אע"כ דאפשר לקיים שניהם כולן צמר מהיו כיון דלדירוחו ניתן ללחות צמר כפשתן משום תכלת ניתן ללחותו נמי פשתן בצמר אבל לדידן לא ניתן ללחות כלל: ו אין אף שאר כנף אבל: ו אין גבי נגעים ועוד דהא כנא בזה מרובה כל בגדים ובכסי' נגעים משמע בהריא

הרים ובכליון כתוב דמסתברא טעמא דרבה משום דכתיבי בשתי פרשיות הוי כמו ריבוי אחר ריבוי ואתא למעט ולומר דברדא גמי ורב סבר דבעינן פתיל והואו גדיל למנינא ולא לריבוי אחר ריבוי ע"כ גלויין: ו רש"י ור"ת פסקו כרבא דרדוש הכנף מין א"ג ושיראין וכלן וסריקין כולן חייבים בציצית מן התורה ומינו פוטר בהן וצמר ופשתים פוטרינ בין במינים בין שלא במינים מהיו א"ג"ג דאמר לעיל צמר בשל פשתן ופשתן בשל צמר היינו דוקא כשהיו להם תכלת שניתנה ללחות משום תכלת באה